U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců Mgr. Radovana Havelce, JUDr. Vojtěcha Šimíčka, JUDr. Zdeňka Kühna a JUDr. Marie Žiškové v právní věci žalobce: **K. M.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 1. 2008, č. j. OAM-57/VL-10-19-2008, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 14. 1. 2010, č. j. 64 Az 10/2008 - 64,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Rozhodnutím ze dne 29. 1. 2008, č. j. OAM-57/VL-10-19-2008, žalovaný zamítl žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodnou podle ustanovení § 16 odst. 2 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o azylu), ve znění pozdějších předpisů.

Rozhodnutí žalovaného napadl žalobce u Krajského soudu v Ostravě žalobou, který ji rozsudkem ze dne 14. 1. 2010, č. j. 64 Az 10/2008 - 64, zamítl. Proti rozsudku krajského soudu brojil žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížností, v níž namítal kasační důvody podle ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) až e) soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Spolu s kasační stížností požádal stěžovatel o ustanovení advokáta a o osvobození od soudních poplatků.

Nejvyšší správní soud nejprve konstatuje, že stěžovatel je osobou oprávněnou k podání kasační stížnosti, neboť byl účastníkem řízení, z něhož napadené rozhodnutí krajského soudu vzešlo (§ 102 s. ř. s.). Kasační stížnost však nepodal včas (§ 106 odst. 2 s. ř. s.), ačkoliv byl v rozsudku náležitě poučen o délce lhůty k podání kasační stížnosti i o počátku jejího běhu.

Z obsahu soudního spisu Nejvyšší správní soud ověřil, že stěžovatel byl v době vydání rozsudku krajského soudu zastoupen advokátem Mgr. Josefem Bartuskem, který mu byl ustanoven usnesením krajského soudu ze dne 8. 10. 2008, č. j. 64 Az 10/2008 - 41. Napadený rozsudek krajského soudu byl k rukám advokáta doručen dne 16. 2. 2010. Dále ze spisu vyplývá, že kasační stížnost byla stěžovatelem samým podána dne 2. 4. 2010 k poštovní přepravě; krajskému soudu byla doručena dne 6. 4. 2010. Z kasační stížnosti plyne, že stěžovatel jedná sám svým jménem a tedy že se nadále necítí být zastoupen ustanoveným advokátem. O tom svědčí i jeho žádost o ustanovení právního zástupce pro kasační řízení.

Podle ustanovení § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do *dvou týdnů* po doručení rozhodnutí, proti němuž směřuje. Podle věty třetí citovaného ustanovení zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Podle ustanovení § 42 odst. 2 s. ř. s. má-li účastník na řízení zástupce, doručuje se pouze zástupci. Pouze má-li účastník na řízení něco osobně vykonat, doručuje se i jemu.

Napadený rozsudek byl ustanovenému advokátu stěžovatele prokazatelně doručen dne 16. 2. 2010. Rozsudek byl, zcela v souladu s ustanovením § 42 odst. 2 s. ř. s., doručován toliko tomuto zástupci. Podle ustanovení § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. Lhůta k podání kasační stížnosti tedy počala běžet dne 17. 2. 2010. Podle odstavce druhého ustanovení § 40 s. ř. s., lhůta určená podle týdnů končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Připadne-li konec lhůty na sobotu, neděli, nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den (§ 40 odst. 3 s. ř. s.). Dvoutýdenní lhůta pro podání kasační stížnosti tak uplynula v úterý 2. 3. 2010. Stěžovatel tudíž podal kasační stížnost až po uplynutí zákonné lhůty, neboť ta byla podána k poštovní přepravě až dne 2. 4. 2010. Kasační stížnost byla podána opožděně.

K výše uvedenému lze dodat, že lhůta k podání kasační stížnosti počíná běžet ode dne řádného doručení *zástupci* žalobce (§ 42 odst. 2 s. ř. s.). Na počátku běhu lhůty pro podání kasační stížnosti proto nemůže změnit nic ani to, že napadený rozsudek například převzal stěžovatel osobně později. Okamžik, kdy se stěžovatel osobně seznámil s obsahem napadeného rozsudku tak nemůže založit nový běh lhůty pro podání kasační stížnosti (k tomu analogicky srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 5. 2004, č. j. 3 Azs 130/2004 – 33, publikovaný pod č. 322/2004 Sb. NSS). Stěžovatel výslovně v kasační stížnosti uvedl, že ji podává v zachované lhůtě a z důvodu časové tísně žádá, aby ji doplnil advokát, o jehož ustanovení žádá. Z toho lze dovodit, že se stěžovatel mohl mylně domnívat, že lhůta k podání kasační stížnosti činí nikoliv dva týdny, nýbrž dvě měsíce a že jeho kasační stížnost je podána včas. K tomu lze jen dodat, že v rozsudku byl stěžovatel správně poučen o tom, že se kasační stížnost podává ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení rozhodnutí soudu. Pozdní podání kasační stížnosti jde k tíži stěžovatele, přičemž toto pochybení nelze nikterak zhojit, neboť zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Nejvyšší správní soud dále nemůže přehlédnout ani fakt, že stěžovatel, přestože byl vyzván krajským soudem, nedoložil vyplněné potvrzení o svých majetkových poměrech,

a proto mu krajský soud advokáta neustanovil a vyzval ho, aby si ve lhůtě jednoho měsíce ode dne doručení usnesení zvolil advokáta na plnou moc (usnesení krajského soudu ze dne 27. 5. 2010, č. j. 64 Az 10/2008 – 86). Usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 2. 6. 2010; ten však své zastoupení advokátem, které je další nutnou podmínkou řízení o kasační stížnosti podle ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s., ve stanovené lhůtě ani později nedoložil. Absence povinného zastoupení advokátem by tedy byla jen dalším důvodem pro odmítnutí kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud z uvedených důvodů kasační stížnost proti rozsudku krajského soudu odmítl podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. jako opožděně podanou.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. září 2010

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu